

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De custodia oris. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

rens est & diues in misericordia, propter hoc non deficiamus, sed cum Apostolo dicamus: *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Phil. 4.

§. 11. *Quòd certis quibusdam horis vacandum sit Deo.*

Sic tempera actiones laboresque externos, ut tamen orationi, lectioni ac meditationi scripturarum vaces aliqua ex parte duci. Si potes, fiat exemplo Prophetæ in psalmo: *Vespere, & mane, & meridie narrabo, & annuntiabo, & exaudiet vocem meam.* Considera sequentes versus eiusdem psalmi, & docebunt te vacare tibi, & sperare in Domino. Nam ultimus sic concludit: *Viri sanguinum & dolesi, non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.* Nota in hoc versu, quòd carnales & animales terrena sapientes, & interiora dissimulantes, non diuidunt tempora sua, ut aliquando retractent opera sua, & sciant, quid desit eis. Sed non est talis actio bonorum, qui mensurant thalamos cordi sui hinc & inde, ne fortè in vacuum currant. Multi per multa currunt, sed vnus accipit brauium. Distrahitur sæpe mens in labore, ideo reuertatur post laborem ad vnionem sui, quia vnio ista multa vitia docet: & hoc est, quod dicitur, *Vnus accipit brauium.* Inuenies tempus sufficiens vacandi, si nullum indulges ociositati, non solum operis, sed & sermonis & cogitationis. Beatus homo, qui in sui consideratione sæpe vigilat; ne fortè propter incuriam de tenebris ad tenebras vadat.

1. Cor. 6.

In summis negotijs etiam inuenit homo diligens tempus quo sibi vacet.

§. 12. *De custodia oris.*

Custodi etiam diligenter verba oris tui, ut dixisse aliquid postmodum non poeniteat. Qui inter multos conuersatur, maiori indiget custodia: quia ab omnibus considerari potest, cuius conuersationis fuerit. Quis ita simplex, ut non discernat, qualiter se habeat aliquis in opere & sermone? Hoc ideo replico, ut cogites, quia spectaculum facti sumus angelis & hominibus: & ut neminem habeas tam sociale, coram quo minus honestè & virtuosè te geras. Non des vnquam occasionem dissolutionis, per verba rara, vel signa vana: quia generat hæc leuitas duplex malum: in alijs exempli boni, in te etiam sancti propositi dissipatio est. Noli esse fabula hominum, ut aliquis dicat: *Hæc & hæc mihi ille recitauit, volens se excusare per te; quasi ideo accusanda leuia non sint, quia tu dixeris, qui melior putaris.* In hoc multi frequenter delinquimus, quòd nostra errata exèplis aut verbis aliorum iustificamus, tanquam nobis idcirco liceat, quia idè & alij faciunt. Credo, quòd pluribus sepe displicet, quòd citò ociosè, aut incòsideratè aliquid dixerint. Quomodo audet se homo per alterius negligentiã defendere in malo, quãdo nihil minus per hoc peccat

1. Cor. 4.

Rr 4

coram

Galat. 5.
1. Cor. 4. &
11.
coram Deo? Quare cæcus cæcum sequeris, vt in foueam pariter
cadatis? Bonum emulamini in bono semper, ait Apostolus. Et imita-
tores mei estote, sicut & ego Christi.

§. 13. De bono exemplo dando.

Familia-
res tibi ne
sint, quos
imitari nō
debes.

Attende tibi, vt quantum vales, omnibus sis causa boni ex-
empli, vt in te clarificetur nomē & vita Iesu Christi. Nemo
veniat ad presentiam tuam, quin ædificatus & lætus decedat à te.
Tu verò retine apud te, quod non sis dignus alicuius alloquior:
sed magis tibi proficit aliorum visus, sermo, oratio. Caue tamen
familiaritatem eorum, qui imitandi non sunt, quamuis in Chri-
sto diligendi. Prædixi, & iterum dico, vt totaliter ambules, ne fias
proverbium hominum loquentium sibi placita, de quocumque
volunt. Non potest quis melius tollere fabulationes leuium ho-
minum, quam vt ipse leuis in verbis & moribus suis non videat-
ur. Benignus tamen & alacer apparere debes, ne horrore sis ma-
ximè verecundis & modestis fratribus.

§. 14. De vitandis occasionibus scandali.

Matth. 20.

Non stes ad loquendum diu in aperto, alijs laborantibus &
occupatis circa iniuncta opera, ne dicatur tibi: *Quid hic stas
tota die ociosi?* Non des occasionem loquendi venientibus ad fe-
nestram, sed expedias eos verbis benignis & vtilibus: neque cum
tristitia dimitte illos, sed cum pace & gaudio, refectos cibo po-
tuque necessario: postea commenda te orationibus eorum, &
dic eis: Iam ite dilecti fratres, & agite gratias Deo, & oretis pro
me. Si aliquid plus addideris pro eorum consolatione, bene retri-
buet tibi Dominus. Cum veniunt aliqui in occursum transitus
tui, non debet te latere, quin præcogites, si iustam & vtilem po-
tuerint habere causam illuc accedendi, & penes tuum scire, non
des occasionem volenti occasionem: vnde si te subtrahis talibus,
postmodum non lugebis. Semper tamen paratus esto, ad satis-
factionem postcenti te: sed ociari nullum patere apud te, sed fra-
ternè admone eos, vt transeant, quia tibi non vacat: Christus est,
qui tibi loqui desiderat. Hoc modo te liberas à superfluis, & illos
ad quietem suam cellæque custodiam inducis. Nihil tamen te-
mere iudices: sed vide, quanto charitas, quàm amica fraternitas
traxit eos ad te. Discretè ergo age in his, vt aliquando audias ve-
nientes, aliquando sinas transire etiam loqui volentes.

§. 15. De non credendis nouitatibus, neque referendis.

ET quia sepe diuersa percipis, & noua tibi plerumque dicuntur,
non facilè credas, difficilius ea consequenter alijs dicas; &
multo